

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/592/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415206291
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8415206291.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpeného Mgr. Ivanom Petkovom, advokátom advokátskej kancelárie STRELÁK & PETKOV, so sídlom Na vršku 12, 811 01 Bratislava, proti žalovaným: 1/ D. o zaplatenie 352,59 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18. 8. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 352,59 eur, príslušenstvo ku dňu 27. 9. 2013 vo výške 221,14 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 352,59 eur od 28. 9. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaní uzatvorili so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky. Tvrdil, že na základe tejto zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 20.000,- Sk (663,88 eur) pri fixnom úroku vo výške 19,40 % ročne, spracovateľskom poplatku vo výške 399,- Sk (13,24 eur) a poplatku za správu úveru vo výške 60,- Sk (1,99 eur) mesačne. V žalobe uviedol, že zmluva bola uzatvorená na dobu určitú - do 20. 8. 2012. Podľa žalobcu žalovaní ku dňu skončenia trvania zmluvy svoj dlh uhradili iba čiastočne, pričom zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27. 9. 2013 bola pohľadávka banky voči nim postúpená na žalobcu. Ku dňu vyhotovenia žaloby dlh žalovaných voči žalobcovi podľa tvrdenia v žalobe pozostáva z istiny vo výške 352,59 eur, z príslušenstva ku dňu 27. 9. 2013 vo výške 221,14 eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 352,59 eur od 28. 9. 2013 do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil prílohy na CD nosiči, t.j. Všeobecné obchodné podmienky vydané Slovenskou sporiteľňou, a.s., Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, Dodatok č. 14 k Všeobecným obchodným podmienkam, Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3. 9. 2008, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 11. 10. 2013 s doručenkami, výzvy žalobcu na úhradu zo dňa 23. 6. 2014, 3. 7. 2014, 16. 12. 2014, výpis z úveru číslo XXXXXXXXXXXX a zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27. 9. 2013 s prílohami.

4. Žalovaný v 1. rade sa k žalobe vyjadril písomne tak, že nemôže uviesť a pripojiť listiny a označiť dôkazy, nakoľko je vo väzbe a so žalovanou v 2. rade nekomunikuje a nie je s ňou v žiadnom kontakte,

príčom chcel by byť prítomný pri „konečnom uznesení“. Žalovaná v 2. rade sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 12. 7. 2017, písomne nevyjadrila.

5. Žaloba žalobcu bola súdu doručená dňa 18. 8. 2015, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku. Ten bol dňom 1. 7. 2016 nahradený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom podľa prechodných ustanovení CSP, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1. 7. 2016 aj sporná vec riadila ustanoveniami CSP.

6. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Nakoľko súhlas strán na takýto postup sa v zmysle ust. § 297 písm. b) CSP vôbec nevyžaduje a teda prípadný nesúhlas strany je vo vzťahu k možnosti súdu rozhodnúť spotrebiteľský spor s hodnotou bez príslušenstva neprevyšujúcou 1.000,- eur bez pojednávania irelevantný, súd bez ohľadu na vyjadrenie žalovaného v 1. rade tento spor v zmysle predmetného zákonného ustanovenia prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19. 1. 2018, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 12. 1. 2018 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých žalobcom predložených listinných dôkazov vytlačených z ním predloženého CD nosiča, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanými namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sami žalovaní žiadne dôkazy neoznačili a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa 3. 9. 2008 žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade ako dlžníci uzavreli v J. so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX“, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového spotrebného úveru vo výške 20.000,- Sk žalovaným. Žalovaní sa zaviazali splatiť tento úver v 48 mesačných splátkach vo výške 661,- Sk (21,94 eur) splatných k 20. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou poslednej splátky dňa 20. 8. 2012, a to inkasom z inkasného účtu. Žalovaní mali podľa zmluvy zaplatiť za poskytnutie úveru spracovateľský poplatok vo výške 399,- Sk (13,244 eur) uhradený pri uzavretí úverovej zmluvy z prostriedkov úveru a mesačne platiť poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk (1,99 eur). Celkové náklady spojené s úverom mali byť podľa zmluvy vo výške 40.924,60 Sk (1.358,- eur), pri RPMN 19,40 % a úrokovej sadzbe 19,40 % p.a. - fixnej do splatnosti. Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 28,89 %. V článku II zmluvy označenom ako Záverečné ustanovenia v bode 2 je uvedené, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z písomného vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy.

9. Podľa bodu 19.16. žalobcom predložených Všeobecných obchodných podmienok (rub čl. 36 spisu) klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky; predchádzajúci písomný súhlas banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam klienta ako záložcu voči banke v prospech banky ako záložného veriteľa. V prípade, že klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.

10. Žalobca v spore tvrdil, že pohľadávku z úverovej zmluvy voči žalovaným nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 9. 2013 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, ktorej predmetom bola dohoda o odplatnom postúpení pohľadávok so všetkými právami, ktoré sú s nimi spojené (článok V bod 5.1 zmluvy o postúpení pohľadávok) s tým, že pohľadávkou na účely tejto zmluvy sa rozumie (článok II bod 2.1 zmluvy) každá pohľadávka postupcu voči dlžníkovi, vrátane jej príslušenstva uvedená a špecifikovaná v Prílohe č.

1 k tejto zmluve, ktorá vznikla z bankových činností vykonávaných postupcom alebo v súvislosti s nimi vrátane pohľadávok zo zmlúv o úvere. Žalobca spolu s touto zmluvou predložil súdu aj výpis z jej prílohy č. 1 týkajúci sa pohľadávky voči žalovaným a tiež žalovaným adresované oznámenie postupcu - Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy zo dňa 11. 10. 2013 voči žalovaným vo výške 573,73 eur s príslušenstvom na žalobcu. Na strane 4 žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok sa v článku IV označenom ako „Vyhlásenia zmluvných strán“ v bode 4.2 písm. d) nachádza vyhlásenie v zmysle ktorého Postupca výslovne potvrdzuje, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách.

11. Žalobca v spore tvrdil, že nároky z úveru, ktorého konečná splatnosť bola dňa 20. 8. 2012 žalovaní neuhradili v celom rozsahu, preto sa ich zaplata domáha cestou súdu, pričom svoju aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie pohľadávky odvodzuje zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej s pôvodným veriteľom - bankou - Slovenskou sporiteľňou, a.s.

12. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom s ktorým žalovaní uzavreli úverovú zmluvu na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca, ale Slovenská sporiteľňa, a.s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovaným bola mu pôvodným veriteľom postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné riešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

13. Súd vychádzajúc zo žalobcom predložených dôkazov konštatuje, že nebola v spore preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovaným, či čo i len jej časti na žalobcu, preto súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

14. Veriteľom, s ktorým žalovaní vstúpili do záväzkového úverového vzťahu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 3. 9. 2008 (vzhľadom na obsah a predmet zmluvy, ktorým bolo poskytnutie „spotrebného úveru bezúčelového“ ako je to v zmluve výslovne uvedené nemožno mať najmenších pochybností že sa jednalo o spotrebiteľský úver) bola Slovenská sporiteľňa, a.s., teda banka.

15. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré museli byť splnené v čase postúpenia pohľadávky upravoval v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom, teda ku dňu 27. 9. 2013 § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Vzhľadom na uvedené a tiež z dôvodov, ktoré súd rozvedie ďalej nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky banky tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka, alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná a to až po predchádzajúcej písomnej výzve, ak klient

nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku.

17. V tejto súvislosti treba poukázať okrem iného aj na skutočnosť, že zákon o bankách vo svojich ustanoveniach § 2 ods. 1 a 2 v spojení s § 3 ods. 1 a 2 a § 5 písm. b) a k) umožňuje bankám, teda držiteľom bankového povolenia poskytovať úvery aj z peňažných prostriedkov získaných od iných osôb vo forme vkladov od verejnosti, čo je zákonom zakázané pre každý subjekt bez bankového povolenia, pričom nepochybne aj v záujme znemožnenia obchádzania tejto zákonnej regulácie zároveň zákon o bankách v § 92 ods. 8 (pôvodne § 92 ods. 7) striktne reguluje možnosť postupovania pohľadávok z bankových úverov tak, že banky a pobočky zahraničných bánk môžu postupovať svoje pohľadávky zodpovedajúce peňažnému záväzku či časti peňažného záväzku bankového klienta s ktorým je bankový klient v omeškaní nepretržite dlhšia ako 90 kalendárnych dní aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky.

18. Vzhľadom na uvedené je pritom podľa názoru súdu neprípustné, aby v spotrebiteľskom vzťahu aj vzhľadom na vnútroštátnu normatívnu právnu úpravu ochrany spotrebiteľa (okrem iného pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka) ako aj európsky systém ochrany spotrebiteľov boli tieto záväzné pravidlá a zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky obchádzané len prostredníctvom bankami predformulovaných zmluvných ustanovení vrátane obchodných podmienok, ktoré by bankám umožňovali aby ich pohľadávky, ktoré majú voči bankovým klientom (dlžníkom) postupovali na iné subjekty (postupníkov) v rozpore so zákonnými pravidlami podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom síce v zmysle § 89 ods. 1 zákona o bankách môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ale to len vtedy ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Odkazová poznámka v § 89 ods. 1 zákona o bankách pritom v tejto súvislosti odkazuje okrem iného práve aj na ust. § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka o zákaze neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

19. Súd je toho názoru, že postúpenie bankovej pohľadávky, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je právnym úkonom odporujúcim zákonu, a tým absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

21. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky prostredníctvom podmienok v § 92 ods. 8 zákona o bankách a ich naplnenie musí byť považované za zákonný predpoklad platnosti postúpenia aj z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

22. Ako už bolo uvedené, jedným zo zákonných predpokladov pre platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách je písomná výzva banky klientovi pred postúpením pohľadávky. Žalobca v danom prípade žiadnu takúto výzvu súdu ako dôkaz nepredložil. Nepreukázal teda, že bol dodržaný zákonný postup, že žalovaní boli písomne vyzvaní bankou ako to predpokladá § 92 ods. 8 zákona o bankách (preukázať pritom je v takomto prípade potrebné nielen vyhotovenie výzvy bankou, ale aj jej skutočné doručovanie žalovaným), nepreukázal tak, že žalovaní boli bankou vyzvaní a že od danej výzvy do postúpenia pohľadávky uplynulo viac ako 90 dní počas ktorých boli v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Medzi listinami predloženými žalobcom na jeho CD nosiči sa takéto výzva ani doklady o jej doručovaní žalovaným nenachádzajú, pričom sám žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 15. 8. 2016 súdu oznámil, že žiadnymi inými listinnými dôkazmi v predmetnej veci nedisponuje. Súd preto uzavrel, že nebol tak predložený žiaden dôkaz, že do momentu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 27. 9. 2013 veriteľ - postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. písomne vyzval žalovaných na plnenie z dôvodu omeškania so splácaním dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere.

23. Súd vzhľadom na vyššie uvedené uvádza, že v danej situácii vzhľadom na nesplnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu je bezpredmetné prehlásenie v článku IV. bod 4.2 písm. d) Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 9. 2013, v zmysle ktorého mal postupca potvrdiť, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. I keď nemožno vylúčiť, že všetky ostatné pohľadávky postupované uvedenou zmluvou tieto predpoklady spĺňali, pohľadávka voči žalovaným ich z dôvodov už uvedených nespĺňa.

24. Posúdenie otázky platnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu je otázkou právnou, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka súd musel prihliadnuť aj keď ju sami žalovaní netvrdili. Súd sa vždy a v každom spore ako so základnou otázkou musí vysporiadať s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, tu teda s platnosťou postúpenia pohľadávky voči žalovaným a po zistení o neplatnosti tohto postúpenia a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu mu neostávalo nič iné, než žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

25. V súvislosti s predloženým oznámením postupcu o postúpení pohľadávky súd uvádza, že je mu dobre známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Toto rozhodnutie je tu ale nepoužiteľné, lebo týkalo sa postúpenia pohľadávky pri zmluve o dielo v obchodnom záväzkovom vzťahu a nie postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt v spotrebiteľskom vzťahu v nadväznosti na posudzovanie dodržania zákonných podmienok § 92 ods. 8 zák. o bankách.

26. Súdu sú známe aj názory podporené niektorými autormi (JUDr. Kristián Csach, PhD, LL.M. publikované v časopise Súkromné právo č. 1/2015) podľa ktorých ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou postupníka pohľadávky a že táto úprava by sa mala týkať len problematiky bankového tajomstva. S týmito názormi sa však súd nestotožňuje a z dôvodov ktoré už uviedol nemá žiadne pochybnosti o tom, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré nevyhnutne musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a že týmito pravidlami sú odchylne od všeobecných pravidiel v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty.

27. Nemožno tu prihliadať ani na dojednanie v bode 19.16 žalobcom predložených Všeobecných obchodných podmienok. Dohoda s takými zásadnými následkami akými by malo byť obídienie zákonných podmienok postúpenia pohľadávok uzatvorená so spotrebiteľom, ak by mala byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie by musela byť výsledkom jednoznačne danej a preukázanej slobodnej vôle oboch zmluvných strán vyžadujúcej informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Podľa názoru súdu tieto náležitosti v žiadnom prípade nemôže spĺňať takéto jednostranne pripravené, individuálne nevyjednané a vopred predtlačené prehlásenie veriteľa v obchodných podmienkach, ktoré dlžníci zjavne nemali možnosť ovplyvniť či vylúčiť. Navyše súd tu dáva do pozornosti, že obdobná zmluvná podmienka s rovnakým významom ako je tu bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere už bola súdmi právoplatne judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve (viď rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/199/2016) čo má okrem iného dôsledky v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka.

28. Súd v súvislosti so svojim názorom o tom, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré nevyhnutne musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a že týmito pravidlami sú odchylne od všeobecných pravidiel v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty poukazuje na to, že takýto názor už bol vyslovený aj v množstve iných súdnych rozhodnutí (aj všetkých krajských súdov naprieč republikou) v ktorých je prezentovaný zároveň záver o absolútnej neplatnosti postúpenia bankovej pohľadávky uskutočneného v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/757/2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/46/2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/79/2015, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/254/2016, rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/899/2015 a 13Co/204/2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/493/2015, či Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/406/2015.

29. Ďalej súd podporne poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 16C/149/2014, či Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/226/2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/240/2015.

30. Súd ďalej podporne poukazuje na aktuálne rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktorý je odvolacím súdom tunajšieho súdu potvrdzujúce záver o neplatnosti Zmluvy o postúpení bankových pohľadávok v obdobných sporoch (napr. rozsudok 18Co/44/2016 zo dňa 18. 1. 2017, kde sa už konštatuje, že ustálená súdna prax je v tomto smere jednotná) alebo rozhodnutia iných senátov (14Co/47/2016, 2Co/28/2016, 19Co/150/2016, 8Co/75/2016, 21Co/5/2016, 7Co/75/2016, 6Co/153/2016, 16Co/1/2016, 5Co/159/2015, 17Co/75/2016, 12Co/240/2015, 12Co/33/2016, 23Co/94/2015, 4Co/145/2014, 9Co/175/2015, 15Co/257/2015).

31. Koniec koncov, uvedená argumentácia súdu už nemôže byť ani pre žalobcu nijako nová, či prekvapivá, keďže závery súdu sa nijako neodlišujú od záverov, ku ktorým v skutkovo a právne obdobných veciach žalobcu dospeli aj iné súdy (viď. napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6C/159/2014 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 14C/225/2014 či rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20C/227/2014, všetky verejne dostupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR).

32. Aj tunajší súd z dôvodov, ktoré vyššie uviedol má za to, že jednalo sa tu v prípade postúpenia pohľadávky na žalobcu o absolútne neplatný právny úkon a preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, lebo nebola preukázaná aktívna vecná legitímáciu žalobcu na súdne uplatnenie tvrdenej pohľadávky.

33. Súd navyše uvádza, že žalobe žalobcu by nebolo možné vyhovieť ani keby žalobca preukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky.

34. Vzhľadom na zákonnú povinnosť súdu prihliadať pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu na oslabenie nároku vrátane jeho premlčania vyplývajúcu mu z ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1. 5. 2014 by totiž v takom prípade bolo potrebné zaoberať sa otázkou, či žalobca svoje tvrdené právo (alebo jeho časť) neuplatňuje po uplynutí premlčacej doby.

35. V danom prípade pritom okrem poslednej splátky úveru splatnej dňa 20.8.2012 celá ostatná časť uplatneného nároku bola uplatnená po uplynutí premlčacej doby. V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1. 5. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

36. Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku (podporne pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014). Nemôže byť tiež pochybnosti o tom, že pri posúdení otázky premlčania práva žalobcu zo spotrebiteľského vzťahu so žalovanými je potrebné vychádzať z ustanovení o premlčaní v Občianskom zákonníku (viď § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka). Najvyšší súd Slovenskej republiky už judikoval (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014), že toto ustanovenie (§ 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka), sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

37. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

38. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

39. V prejednávacom prípade má nárok žalobcu svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Konkrétne jednalo sa o bezúčelový spotrebiteľský úver, ktorý sa mal vrátiť v splátkach po 661,- Sk (21,94 eur) mesačne. Jednotlivé splátky majú samostatný režim premlčania podľa ich splatnosti (§ 103 Občianskeho zákonníka). Ak teda v prospech žalovaných bol poskytnutý úver vo výške 20.000,- Sk (663,88 eur) ktorý sa mal podľa výslovnej a zrozumiteľnej dohody strán v zmluve splácať v 48 mesačných splátkach so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 9. 2008 a poslednej dňa 20. 8. 2012, potom vo vzťahu k premlčaniu to znamená, že právo na zaplatenie 47 splátok úveru, s výnimkou poslednej splátka splatnej dňa 20. 8. 2012 je vzhľadom na deň dôjdenia žaloby súdu (18. 8. 2015) premlčané. Vzhľadom na zákonný príkaz vyplývajúci z už citovaného ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa by preto ani v prípade preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nemohol súd premlčané právo žalobcovi priznať a preto jeho žalobu by rovnako bez ďalšieho zamietol, nakoľko aj pri uplatnení nároku na zaplatenie jedinej nepremľčanej splátky by musel prihliadnuť na neprijateľné dojednania (napr. o spracovateľskom poplatku vo výške 399,- Sk alebo o poplatku za správu úveru vo výške 60,- Sk mesačne) čo by vo výsledku znamenalo, že v prípade poslednej, jedinej nepremľčanej splátky úveru by už vlastne ani nebolo reálneho materiálneho plnenia, ktorého by sa žalobca mohol domáhať. Ak žalobca v žalobe uplatnil popri zaplatení istiny aj „prísľušenstvo“ ku dňu 27. 9. 2013 vo výške 221,14 eur, tak v tejto časti popri všetkom uvedenom je treba dodať, že už len nepreukázanie, čo všetko a na základe čoho má byť vlastne súčasťou uvedeného požadovaného prísľušenstva (vzhľadom na definíciu prísľušenstva pohľadávky v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) by bolo len ďalším samostatným dôvodom pre zamietnutie žaloby v danej časti.

40. Krajský súd v Prešove už pred viac ako piatimi rokmi, v rozsudku z 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011 formuloval názor, s ktorým sa súd stotožňuje a v zmysle ktorého za neprijateľnú podmienku sa považuje aj ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré veriteľovi umožňuje inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru. V zmysle predmetného rozsudku, cit.: „je poskytovanie úveru za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím dodávateľ zinkasuje nejakú jeho časť v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru...Takéto úverovanie odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške a úroky sa pritom počítali aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov....Aj ďalšiu sumu, ktorú si žalovaný započítal v okamihu poskytnutia úveru s odôvodnením, že ide o poplatok za uzavretie úveru správne súd prvého stupňa odpočítal od výšky úveru. Odvolací súd len dopĺňa, že aj tento poplatok je neprijateľný z dôvodu jeho neurčitosti. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalovaný bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, za ktoré má zaplatiť poplatok. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku (§ 2 písm. e/ ZoSU), ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že tento poplatok je za uzavretie zmluvy a teda asi za napísanie zmluvy a za posúdenie bonity záujemcu o úver. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, odvolací súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Pre porovnanie odvolací súd dáva do pozornosti Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája. 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné.“

41. Pokiaľ ide o poplatky za správu úveru, v zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení od 10. 6. 2013 (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

42. Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 (v súčasnosti ide o § 37 ods. 17) sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

43. Podľa § 9 ods. 10 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 10. 6. 2013 veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí,

ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>> alebo osobitného zákona.

44. Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách ale aj v § 9 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10. 6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám a iným veriteľom požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe výslovnej zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za správu úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie. V danom prípade sa jedná o poplatky, ktorý sa stali splatnými pred uvedenou novelou zákona o bankách a zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri podrobení dojednania o poplatku za správu úveru súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka je nutné predmetné dojednanie vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaní boli povinní platiť veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali žalovaní ako spotrebiteľia, ktorí za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky mali platiť veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru, preto na žalovaných nemožno prenášať úhradu ďalších takýchto nákladov v danej výške.

45. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené súd žalobu žalobcu považoval za nedôvodnú v celom rozsahu a preto ju zamietol.

46. trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mali žalovaní, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, preto podľa § 255 ods. 1 CSP im vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaní však náhradu žiadnych trov konania neuplatnili, zo spisu im ani žiadne preukázateľné trovy konania nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.